

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17718/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Ковановић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, кога заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1664/22 од 14.07.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1664/22 од 14.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1664/22 од 14.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 133/22 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и тужени обавезан да тужиоцима исплати накнаду тржишне вредности непокретности кат.парц. бр. .. КО Ваљево, уписане у лист непокретности .. КО Ваљево у складу са њиховим сувласничким уделима на описаној непокретности и то: тужиљама АА и ББ по 277.020,00 динара, тужиоцима ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ по 138.510,00 динара и тужиоцима ЕЕ и ЖЖ по 15.390,00 динара, све са законском затезном каматом од 16.03.2022. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили камату на досуђене износе за период од 07.05.2021. године до 16.03.2022. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца ЗЗ и тужени обавезан да му исплати накнаду тржишне вредности непокретности (ближе наведен у овом ставу изреке) од 246.240,00 динара са законском затезном каматом од 16.03.2022. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев преко досуђеног износа, а до траженог 248.240,00 динара са законском затезном каматом од 07.05.2021. године до исплате, као и у погледу тражене законске затезне камате на износ главног потраживања од 07.05.2021. године до 16.03.2022. године. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да

тужиоцима накнади трошкове поступка од 675.456,80 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљево Гж 1664/22 од 14.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и усвајајућем делу става другог и ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, по основу тзв. фактичке експропријације, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђивања исплате поднета је 15.03.2018. године, а у поднеску од 14.06.2021. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, вредност предмета спора у односу на тужиље АА и ББ је по 277.020,00 динара, у односу на

тужиоце ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ је по 138.510,00 динара, у односу на тужиоце ЕЕ и ЖЖ је по 15.390,00 динара, а у односу на тужиоца ЗЗ је 248.240,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан преиначења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић